

Telegraful Român

Organ național-bi

(Str. Șaguna)

Gratuit

Onor. Internat de fete al Asociațiunii

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

== Ziarul apare Marțea și Vinerea ==

Prețul inserțiunilor: un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
== Articole nepublicate nu se înapoiază ==

Din viața pastorală

În conferențele pastorale, ținute de preoțimea arhidiecezei ardelen, se discută, mult și stăruitor, problema înălțării vieții religioase morale a poporului.

Cine dintre intelectuali, și în deosebi cine dintre preoți, n'ar fi bucuros să vadă cât mai în grabă ridicată viața religioasă culturală a neamului la o treaptă în adevăr înaltă? Dar, cu toată năzuința harnică în această direcție, rezultatele activității noastre pastorale se resimt, dacă nu mă înșel, prea puțin.

Se afirmă, că așa e duhul vremii de după război: lumea s'a stricat cumplit, și e foarte greu să se îndrepte ceea ce s'a impietrit; ci, să dăm atențiune, în special educației *tinerețului*, ear din această nouă generație, — să formăm noul popor, cu mult mai viguros moralicește; — până atunci, slujitorul altarului să fie, de sine înțeles, tuturor model de viață muncitoare și morală: «În aceasta constă toată legea și prorociei».

Citim apoi și auzim zilnic că poporul român este dela fire destept, blând și bun și, că dacă are conducători destoinici, orce abateri la care lunecă, se înlătură fără greutate.

Peste tot, așa va fi.

Cu toate acestea vedem că nu există sat sau oraș, în care să n'avem și oameni cu totul înrăutățiți, lacomi și vicleni. Negreșit, vom zice earăș: în pădurea, cu ar-

bori sănătoși și vânjoși, se văd și uscături și putreziciuni; în pomul, încărcat cu fructe sănătoase, se află și stricate; în holda plină de floare și verdeată crește și se resfață și neghină și spinet: tot astfel, în sate și orașe, oricât de excelent ar fi neamul nostru, ele cuprinde în sine și elemente dăunătoare, uneori primejdioase și adese cu neputință de îndreptat. Din cercare proprie cunoaștem exemplare prea de ajuns de asemenea cazuri.

Cine dintre frații mei preoți ar putea zice, că este lipsit în parohie de elemente nepoftite?

Cârciumele sânt înțesate mai ales de asemenea indivizi. Judecătoriile și tribunalele au cele mai dese lucruri cu existențele problematice care târăsc în urma lor și pe cei nestricăți. Insulte și ocară, clevetiri și sudalme sânt săvârșite tot de răii aceștia ai satelor. — Încurajați, pe față sau pe la spate, de dușmanii bisericii și neamului, de pocăiți, sămbătiști, bapțiști și alți bine plătiți.

Câte învinuiri și bănueli, pe urma lor nu încassează preoțimea dela sate, — și ea trebuie să le sufere cu răbdare și abnegație și să-și sbuciume puterile sufletești căutând remediile potrivite.

Cunosc un preot, cu ani de serviciu îndelungați în ogorul pastoral, căruia i s'a dat să constate, că acești răi ai satelor stăruiesc în drumul apucat unii în dărzenia de a nu săvârși binele, ear alții mituiți. La biserică, la școală, la casa cul-

turală, la adunările comunale, la ori ce acțiune de propășire, îi găsești în «opozitie», pentru a produce neînțelegere, turburare și ură, numai din poftă de ceartă sau de câștig.

De acești «viteji» tremură de obicei toată populația pașnică a satului. —

Pun acum întrebarea fraților mei în Hristos, cu oarecare experiență, și-i rog să răspundă în aceste coloane:

Ce fel de operație, cred că ar trebui aplicată, sau au încercat, spre a curma răul la rădăcină? Pe ce cale să oprim rătăciții în uneltirile prin care zădărnicesc lucrările unei adunări sau corporații? La anumite intervale de timp n'ar putea fi obligați b. o. să se presinte diferitelor autorități, raportând în persoană, despre îndreptarea de fapt a purtării lor? Sau ce alt fel de mijloace prielnice au la îndemână pentru a nimici obstacolele produse de gâlcevitori?

Sântem păstori ai neamului și voim să ne luminăm mințile cât mai temeinic, din dragostea ce o purtăm credinței strămoșești, care ni-a ocrotit neamul și — cu voia lui Dumnezeu și hărnicia noastră — ni-l va ocroti și de aici încolo.

V. P. — H.

Sfântul Sinod. Sesiunea de primăvară a Sfântului Sinod se deschide în ziua de 11 Mai 1927.

FOIȘOARA

Meditație

— La mărturisirea preoților în Paresemi —

«Să se ispitească omul pe sine, și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea». (I. Cor. 11, 28).

Ne aflăm în preajma zilelor, când Isus s'a dat pe sine răscumpărare pentru Adam cel întâi căzut, în preajma acelor zile, când mult așteptatul Mesia aduce jertfa cea mare pe muntele Golgota.

Creștinul evlavios, care își trece săptămânile de acum în post și în rugăciuni, cu sufletul plin de nădejde se apropie de duhovnic, spre a-și ușura povara greșelilor prin taina mărturisirii.

Nimenea nu este în lume fără de păcat, în afară de singur Dumnezeu. Noi, făpturile Lui, sântem supuși ispitelor, păcătuim atât în contra lui Dumnezeu, cât și în contra deaproapelui nostru.

De aceea, în aceste zile să străbatem bine cu gândul cuvintele sf. apostol Pavel: «Să se

ispitească omul pe sine, și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea».

Dar, nu numai poporul credincios are trebuința de apropiere și unire cu Hristos; ci și preoții, ca propoveduitori ai învățăturilor Sale. Ei trebuie să urmeze și să dea exemplu credincioșilor, mărturisindu-și unul altuia greșalele.

Și preotul, pentru a putea fi adevăratul mijlocitor între Dumnezeu și om, are să-și facă întâi socoteală cu faptele sale și așa «ispitindu-se pe sine, din pâine să mănânce și din pahar să bea», căci zice sf. Apostol Pavel (I. Cor. 11, 29): «Cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie trupul și sângele Domnului, judecată lui își mănâncă și bea nesocotind trupul Domnului».

Aripile sufletului omenesc, în urma păcatelor ce le săvârșește omul, slăbesc și cu greu mai pot lupta contra ispitelor vieții.

Hristos Dumnezeu însă n'a lăsat ca scântee dumnezeiască, sufletul, să fie înghițită de piericiune, ci prin jertfirea și moartea Sa, ni-a dat leac întăritor aripilor sufletului, ca să ne putem ridica eară la El: prin mărturisirea păcatelor.

În acest scop, a rânduit Isus mijlocitor între Dumnezeu și omul căzut, pe duhovnicul,

care prin darul primit de sus împacă pe ce căzut earăși cu Ziditorul său.

Frumoasă e misiunea pentru slujitorul altarului: să țină lumina cerească aprinsă — evanghelia, — să lumineze neamului omenesc.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, aripile sufletului preotului trebuie să bată și să lupte contra ispitelor: el, ferit fiind, să poată feri și pe credincioșii săi. El, totdeauna treaz, să fie în neîntreruptă legătură cu Isus Hristos. Pentru aceasta preotul are să se ispitească și așa, mărturisindu-se duhovnicului său, din pâine să mănânce și din pahar să bea.

Exemple frumoase de imitat avem din primele veacuri ale creștinismului, bogate în persoane, care dându-și seamă de greaua treaptă a preoției și înainte de primirea ei, cu atât mai vărtos după ce o primeau, cereau să ducă viață cât mai supusă întru împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Sfântul Ioan Gură de aur, în cartea sa despre preoție, o arată aceasta lămurit. El se consideră a nu fi vrednic pentru marea misiune, până atunci, până când sufletul său nu este curățit de patimi. Numai prin aspră examinare de sine, crede că poate să înainteze pe calea mân-

CIRCULARĂ

Discul Invierii Domnului pentru Internatul arhidiecezan.

În baza concluzului Venerabilului Sinod arhidiecezan Nr. 34/922 referitor la înființarea Internatului arhidiecezan, pentru orfanii de preoți, prin aceasta dispunem ca la sărbătorile Invierii Domnului din acest an să se poarte în toate bisericile din arhiepiscopia noastră un disc în favorul acestui internat.

Sumele încasate în singuraticile parohii se vor administra oficiilor protopresbiterale, de unde se vor trimite apoi până la 15 Maiu a. c. Consiliului arhiepiscopesc pe lângă raport însoțit de-o consemnare întocmită după comunele bisericesti.

Din ședința Consiliului arhiepiscopesc, ca senat episcopesc ținută la 9 April 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Dela conferențele preoțești

— Despărțământul Mediaș al Asociației clerului „Andrei Șaguna” —

În zilele de 24 și 25 Martie a. c. preoții tractului Mediaș și-au ținut conferința de primăvară, sub prezidiul P. Cucerniciei Sale părintelui, protopop Romul Mircea.

Ziua întâi, în parohia Mediaș, a avut următorul program:

1. Servirea Sf. Liturghii în sobor și chemarea Duhului sfânt;

2. Deschiderea ședinței prin cuvântarea președintelui care în mod ales și bine simțit arată însemnătatea acestor conferințe și misiunea care se impune preoților în zilele noastre;

3. Tema Păr. Ioan Popovici «Care este misiunea preotului pentru conducerea și buna îngrijire a societății tinerimii adulte (Sf. Gheorghe)». Lucrare foarte reușită, care, pe lângă cele cuprinse în titlu, tratează și misiunea ce o au părinții ca sprijinitori ai acestei societăți precum și raportul autorităților civile față de societatea (Sf. Gheorghe);

4. Recenziunea Păr. Aurel Băcilă, care completează în amănunte misiunea preotului în legătură cu tinerimea. Critica făcută de preoții Ioan Știrbețiu, Ioan Dordea, Dionisie Filimon, arată metodele și mijloacele practicate pentru ducerea la scopul urmărit de preoțime;

5. Rapoartele președinților de cercuri religioase, George Iacob și Teofil Holerga, despre activitatea anului 1926, dovedesc rodnică activitate;

6. Misiuni interne, meditații și spovedirea preoților;

tuirii arătată de Isus, și numai așa poate îndrepta pe alții.

Preotul, slujitorul tainelor lui Hristos, strigă poporului ca și Ioan Botezătorul norodului în pustie: «Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor».

Cu gândul la faptele noastre, să ne apropiem de fratele în Hristos, duhovnicul nostru, să ne închinăm înaintea icoanei Domnului Isus Hristos, și mărturisindu-ne păcatele și gândind la datorințele noastre de preoți, să cerem dela Tatăl ceresc iertare păcatelor, sprijin și ajutor întru îndeplinirea misiunii de care am fost învredniciți.

Nimenea să nu se sfiască, a se arunca plin de căință la picioarele Mântuitorului, să dobândească iertarea păcatelor.

Cu toții apoi, împărțășiți fiind, să înălțăm rugăciuni către bunul Dumnezeu, să ne dea putere, să putem sta ca stânca în mijlocul valurilor și să putem lupta cu tărie împotriva patimilor, ce ne înconjoară. Toate acestea să le săvârșim întru mărirea lui Dumnezeu și slăvirea numelui Său în veci. Amin. Pr. Aurel Guga.

7. Propuneri și discuții în legătură cu înființarea internatului pentru fetele de preoți și a înființării «Cassa noastră», ca bancă a preoților.

În ziua a doua la Proștea-Mare, s'a făcut spovedirea credincioșilor din această filie. Au urmat apoi: Servirea în sobor a Sf. Liturghii și cuminecarea preoților și a poporenilor spovediți.

Predica bine aleasă a Părintelui Gh. Simplăcean despre virtuțile teologice și efectele lor, predică predată în mod popular și cu multe exemple din viață, a stors lacrimi de pocăință din ochii credincioșilor.

Vecernia, în legătură cu servirea Sf. Maslu și cu conferința Părintelui Ioan Știrbețiu «Despre credința străbună», care conform hotărârii cercului preoțesc se trimite spre publicare în Telegraful Român.

Diferite servicii (sfeștanie, sf. Maslu) pe la casele credincioșilor.

Coresp.

Credința străbună

(Parte din cuvântarea rostită în biserica ort. română din Proștea-Mare, prot. Mediaș, în 25 Martie 1927)

Tăria poporului român a fost, în tot timpul, credința străbună. Ea ni-a menținut viața în mijlocul năpăstuirilor sortii; în credința aceasta și-au găsit cei obidiți mângâierea, în ea au aflat totdeauna tăria de-a lupta pentru apărarea gliei, a graiului și a sufletului strămoșesc.

Prin ea trăim și noi, fericiții, cari am ajuns zile mai senine... Și atâta timp, cât vom păstra această credință și bunele obiceiuri din bătrâni, vom fi vrednici urmași ai acelor cari ni-au lăsat-o.

Voesc să arăt, la acest prilej, pe scurt, clipele de căpetenie prin care a trecut și s'a cristalizat această credință.

Poporul românesc s'a născut, într-o măsură oarecare, legănat în învățăturile mântuitoare ale creștinismului, adus în părțile noastre din răsărit deodată cu coloniștii împăraților romani.

Cei mai mulți din coloniști erau din Tracia, Italia, Macedonia, și îndeosebi din Asia-Mică, unde creștinismul s'a provădedit din anii întâi ai ivirii sale. Încuscrindu-se noii sosiți, — între cari cu siguranță erau și creștini, — cu dacii, au dat naștere poporului român, în o măsură oarecare creștin.

Prigonit de împărații romani, creștinismul s'a păstrat și s'a practicat în Dacia, ca în alte părți, mai mult în taină. Istoricul Tertulian, pe la anul 200, scrie că în Dacia se propoveduește Hristos și se închină Lui mulți.

Așa trăiește creștinismul timp de 310 de ani, când împăratul Constantin cel Mare dă libertate de viață și de răspândire creștinismului.

La anul 325 ia parte la sinodul ecumenic din Niceea și un episcop din Dacia, cu numele Teofil.

Poporul nostru, dezvoltându-se tot mai mult, își formează în cursul timpului legea creștinească, graiul și sufletul specific românesc.

Un episcop, cu numele Nichita, propoveduește în graiul «curat și neted» al românului de pe atunci credința veche, făcându-l să se încreștineze și zdrobind ultimele rămășițe ale păgânismului din Dacia. «Învățătura Domnului nostru Isus Hristos a fost astfel solia dumnezeiască, cu ajutorul căreia s'a format poporul românesc din diferite elemente», (Lupaș).

Astfel, prin secolul al VII-lea, când se face în cartea vremurilor pomenire despre poporul român, se spune că el este închinător religiei lui Hristos.

Dar, poporul nostru a trebuit să fie pus de prevedință la grele încercări, pentru a se oțeli și a da dovadă, — ca dreptul lov, — că este curat și vrednic de viață. Abia îl vedem format, și vin peste ținuturile locuite de el hoardele barbare din miazănoapte și răsărit. Spre a scăpa de furia lor, caută ascunzătorile munților și ale codrilor, lăsând câmpiile mănoase. În munți își duc vitele și oile, a căror îngrijire devine ocupația lor. Din când în când trimit iscoditori la vale, ear iscoditorii le aduc știri despre furtuniile ce viscolesc în câmpii...

Viața de atunci a strămoșilor noștri o zugrăvește scriitorul Al. Vlahuță așa: «În liniștea mării, pe înălțimile acestora luminoase — departe de pământ, aproape de cer, sufletele celor cari au trecut prin atâtea dureri, sorbeau însetate credința cea dătătoare de viață și putere. O cruce de lemn, înfiptă la gura unei peșteri, însemna pragul unei biserici. Zile de sărbătoare se aprindeau ca niște candelă în in-

tunecul timpului, tot mai în larg răsuna toaca, tot mai mulți curioși îi auziau chemarea. Și vremea trece, trec sutele de ani vânturând noroadele și schimbând fața lumii, numai crâmpelul acesta de neam, nebagat în seamă, pierdut din vederea istoriei, rămâne statornic aici și în toată lungă-i întunecare de aproape o mie de ani, nimic nu se schimbă, nimic nu se tulbură, nimic nu se strică din alcătuirea firii lui: cum a intrat, așa va ieși din munți, același chip, aceeași limbă, același suflet».

Sub stăpânirea ungarilor, cari au izbutit să se așeze în plaiurile Daciei traiane, și în urma persecuțiilor religioase, o parte a poporului român părăsește plaiurile acestea și trecând munții formează voevodatele Muntenia și Moldova. Altă parte rămâne aici, pentru a fi pusă mai departe încercărilor.

Trec alte 3—4 veacuri, — poporul își păstrează același suflet românesc și creștinesc, adăpostit în bisericuțele sale de lemn, au preoți sfințiți de episcopi cari mai veneau și în părțile acestea din spre Grecia sau Constantinopol. Cu timpul se formează și o organizare bisericească și la noi în Ardeal, și cu ajutorul voevozilor din principatele române se întemeiază și vlădicii.

Astfel se înființează la Alba-Iulia, care se ține de vlădicia Țării-Românești, unde se sfințesc mitropoliții, cari păstoresc la Alba-Iulia. Dar chiar și ungurii aparțineau bisericii răsăritene prin care au fost încreștinați; abea sub regele lor Ștefan «cel Sfânt» au trecut la biserica apuseană.

Prin făgăduieli dela Roma papală, dar mai ales prin asupririle stăpânirilor străine, se face o desbinare religioasă între românii din Ardeal. Aceasta s'a întâmplat pe la anul 1700 sub vlădica Atanasie Anghel, care n'a mai rezistat cum rezistară înaintașii lui, un Ilie Jorest și un Sava Brancovici, Teofil și alții, cari chiar și temniță au suferit și alungare din țară, și nu și-au părăsit credința, nici n'au îndemnat pe cineva s'o părăsească.

Împăratul Leopold, văzând că în Ardeal s'au împuținat catolicii prin trecerea sașilor la luteranism, a ungarilor la calvinism și reformați, voia să aducă pe români la catolicismul apusean. În acest scop a lăsat frâu liber călugărilor papistași și li-a dat ajutor la munca de convertire a poporului sărac de iobagi.

În aceaș vreme pornesc crâncene prigoni și asupri împotriva «neuniților», așa numeau pe cei statornici în credința străbună. În timp de 50—60 de ani, unii au trecut de frică, alții erau scriși de slujbașii cancelariilor ca «uniți», bisericile «neuniților» sânt luate în toate satele unde se găseau de aceia cari au primit «unirea», de-ar fi fost cât de puțini. De ex. dacă erau într'un sat 100 de gazde și dintre aceia 20 sau 40 au trecut, cu ei trecea și biserica cu tot ce avea, iar cei mulți rămăneau fără biserică. Mulți au rămas cu morții nelngropați, cu copii nebotezați, așa că siliți și de aceste necazuri mergeau și rugau pe preoții «uniți» să se îndure să le facă slujbele. Atunci aceia îi înscriau la catastif ca greco-catolici.

Sărăcia, în urma acestora, a crescut, căci promisiunile făcute de papistași nu s'au împlinit. Astfel, în loc ca unirea cu Roma papei să aibă urmări bune pentru neam, a avut mai ales urmări rele, căci:

Mai întâi, căpetenia bisericească a românilor și-a pierdut rangul de mitropolit și a rămas episcop. În Alba-Iulia, scaunul mitropoliei n'a mai putut sta mult, căci fiind acolo și vlădica papistaș, a trebuit să se mute și a trecut la Făgăraș, cu numirea de episcop.

În al doilea rând, starea episcopului era cât se poate de critică, i s'a pus în coaste un «teolog» papistaș, fără știrea căruia nu putea face măcar o scrisoare.

Al treilea, promisiunile cele multe au fost uitate.

Dar răul cel mai mare au fost neînțelegera și dușmăniile născute în urma pasului greșit dela 1700.

Alt rău mare, pentru ortodocși, a fost faptul că aproape una sută de ani au rămas fără organizație bisericească, fără mitropoliți, episcopi și protopopi. Poporul a fost condus în acest timp de sfaturile preoților, cari nedorind nemșug, au rămas săraci, dar cinstiți înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu.

Veacurile au dispărut, și cu ele multe din durerile noastre, când a binevoit Domnul a ne trimite un om, pe Andrei Șaguna, adevărat apostol, care a făcut ca legea românească, legea

răsăritului, să strălucească puternic, pe locurile acestea.

A venit apoi ceasul mare și mult așteptat: desrobirea noastră politică, care a făcut ca frații de acelaș sânge, de aceeaș limbă și în cea mai mare parte de aceeaș lege, să se unească. Trebuia în acelaș timp să vină și unirea în credință și lege, reluând cu toții credința străbună, — dar în bucuria cea mare dela Alba-Iulia s'a înălțat acest lucru.

Au trecut 8 ani de atunci. Legea noastră s'a declarat dominantă, de stat, și noi totuși sântem încă desbinați în două. La 1700 un vladică român a dorit ca religia lui și a păstorilor să fie aceeași religie care era și a statului. Urmașii lui de acum, cari vreau să fie socotiți buni români, oare de ce nu doresc la fel? Și câtă deosebire e între acum și atunci? Atunci se uniau cu o nație străină de limbă, de sânge și de lege, acum s'ar uni cu frații lor de limbă și de sânge.

Căci dacă fruntașii uniților au putut spune până acum că «unirea» a fost necesară sau folositoare, — azi nu se mai poate susține lucrul acesta, fără rele urmări atât pe teren politic, cultural, cât și bisericesc. Ca să dau un exemplu, eată satul unde ne aflăm, precum și multe altele din jur, — aici în loc să avem, românii, o biserică și o școală frumoasă, o casă culturală sau o cooperativă sătească, — cum au conlocuitorii neromâni și despărțiți bisericește, — n'avem din acestea nici una, dar avem 2 mici biserițe, nici o școală corăspunzătoare, și pe d'asupra ne lipsește și buna înțelegere și înfrățire. În loc să putem lua lupta cu neromânii pentru conducere, și să ne putem reprezenta după dreptatea majorității noastre față de minoritate, ne împărțim în două, lăsând pe neromâni să se facă majoritate și să conducă pe români...

În loc să fie un singur preot care să reprezinte cu demnitate cele 800 de suflete românești față de celelalte 700 suflete săsești, și care să fie după lege membru în consiliul comunal ca membru de drept, rămân preoții români, amândoi, pe din afară... Această stare e aproape la fel în toate comunele noastre mixte, — ear noi stăm neputincioși în fața unui rău pe care l-am putea înlătura, când bine știm că unul singur a fost Hristos Domnul, și o singură biserică a întemeiat, al cărui cap însuși El este, și nu altul.

Dacă desbinarea bisericii noastre au făcut-o cei dela cap, vladicii, azi cred că tot ei au să îndrepte lucrul, — ear datoria noastră este, dacă vedem răul, să-l înlăturăm, să ne înfrățim și în religie, cu dragoste și cu credință, după cuvântul dumnezeului Mântuitor, care zice: «Va fi o turmă și un păstor».

Dee bunul Dumnezeu ca această să se împlinească în curând la poporul nostru, spre propășirea și înaintarea lui și spre preamărirea lui Dumnezeu. Pr. Ioan Știrbeșu.

Un pas așteptat. Dl profesor universitar, G. Bogdan-Duică, își ia sarcina de comentator al unor necumpăniri de vorbe mari, debitate de *Unirea*, organul mitropoliei blăjene, în vara anului trecut, și — într'un prim articol apărut în cotidianul *Națiunea* din Cluj dela 9 April a. c. — constată că atitudinea rășboinică a Blajului oficial, care în «modestia» sa amenință cu prăpădenie politică și Bucureștii, este o idee ridicolă, dar de altă parte este și o chestie tristă; căci, ocărând Bucureștii sub cuvânt că nu ocrotesc (?) cultura Blajului, *Unirea* aruncă în suflete mânia și ură contra capitalei țării. În considerare că tonul de mânia, de ură politică, mereu se alimentează dela Blaj cu râvnă vrednică de altă cauză, dl G. Bogdan-Duică sfârșește articolul său în următoarea notă:

Pentruca tot românismul să se împace cu tot Blajul ar fi de făcut un pas așteptat. Acel organ zis *Unirea* ar trebui suprimat. Într'o pauză mică, după ce s'ar citi și slujba isgonirii spiritelor rele, s'ar întemeia o gazetă nouă, zisă *Adevărata Unire*, la care m'as abona și eu. Glumesc cu vorba, dar în fond glumesc serios la o astfel de revenire a Blajului la epoca Bănuțiu-Cipariu-Moldovănuș, neuitării lui.

Propunerea dlui G. Bogdan-Duică este o măsură de jumătate. Epoca Bănuțiu Cipariu și Moldovănuș va fi fost bună, dle Duică, pentru timpul de atunci. Dar, pentru timpul de azi, după unirea tuturor românilor într'un stat național — nu mai face. Astăzi toți trebuie să ne inspirăm de acelaș duh românesc, străbătut de spiritul bisericii ortodoxe, care sântem siguri că, mai curând sau mai târziu, va cuprinde pe toți fiii neamului.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Consiliul eparhial din Cernăuți votează 50,000 de lei.

— Nou ctitor. — Alte frumoase danii. —

Dintre Consiliile celor 18 eparhii ale bisericii ortodoxe române, **Consiliul eparhial din Mitropolia Bucovinei** este cel dintâi care, cu multă bunăvoință și dragoste creștinească, votează o sumă însemnată pentru refacerea ctitoriei brâncovenești într'un nou așezământ religios cultural.

Cu bucurie și satisfacție deosebită înregistrăm generosul gest al dulcii Bucovine, și avem nădejde tare, că pilda atât de frumoasă și grăitoare dela Cernăuți va găsi în curând răsăditul dorit și în consiliile celorlalte eparhii ale bisericii noastre.

I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul ortodox Nectarie al Bucovinei a binevoit, cu acest prilej, să adreseze I. P. S. Sale Arhiepiscopului și Mitropolitului nostru Nicolae următoarele scrisoare:

Cernăuți, în 8 April 1927.

Iubite întru Hristos Frate,

Văd și admir stăruința I. P. Sf. Tale de a reînvia unul din frumoasele monumente lăsate de străbunii noștri, de a refăcea ctitoria bunului creștin, a lui Vodă Brâncoveanu Constantin, în un așezământ nou religios cultural. Măndăririle noastre, neglijate în cursul vremurilor și dormitând, astăzi trebuie toate redeșteptate, ear cele părăsite trebuie reînviolate, pentru ca și pe această cale să dăm vieții creștinești un nou imbold și avânt.

E emoționant cum Te-au înțeles credincioșii și cum ascultă vocea Arhipăstorului răspunzând cu ofrande așa frumoase. Te felicit din inimă și cred că ai satisfacția pe deplin de a fi făcut un lucru bun.

Din partea Eparhiei mele vei primi pe încetul din cele colecte ce vor binevoi să dea credincioșii. Din partea Mitropoliei Bucovinei primească noua mănăstire, pe lângă dragostea și binecuvântarea mea, o contribuție de lei 50,000 — votați de Consiliul Eparhial.

Dumnezeu să-Ți ajute să-Ți vezi cât de curând ideea realizată.

Cu îmbrățișări frățești:

NECTARIE

Arhiepiscopul și Mitrop. ort. al Bucovinei.

În afară de însemnata contribuție a vrednicei noastre preoțimi din protopopiatul **Geoagiu**, a cărui listă se introduce cu suma de 5000 de lei, ofranda P. Cucernicului părinte protopop **Valeriu Goron**, — remarcăm de astădată darul făcut de unul din fruntașii parohiei din suburbiul de jos al Sibiului, dl **Petru Joandrea**, proprietar, care împreună cu soția sa **Elena**, și fiul lor **George**, contribuie 20 mii de lei, înscriindu-se astfel, ca fiu ales și credincios al bisericii sale, între ctitorii Sfintei

Mănăstiri Brâncoveanu. Tot din Sibiu și-au mai dat contribuția dl medic **Dr. Ionașiu** și soția sa **Felicia**. Exemplele acestea sperăm să sporească tot mai mult numărul generoșilor dăruitori, pentru a duce la bun sfârșit planul de reînălțarea a vechii ctitorii dela Sâmbăta de sus.

Au contribuit:

Mitropolia Bucovinei	50000
Petru Joandrea , proprietar, Sibiu, cu soția sa Elena și fiul George	20,000
Dr. Liviu Ionașiu , medic, și soția sa Felicia , Sibiu	2000
George Lupșa , preot-învățător, Noul-săsesc, prot. Târnava-mare	1000

Următorii preoți din protopopiatul **Geoagiu**:

Valeriu Goron , protopop, Geoagiu-Suseni	5000
Ioan Tomescu , adm. par., Băcăia	2000
Petru Lula , paroh, Bobâlna . .	2000
Iosif Noja , adm. paroh, Bozeș .	2000
Iosif Bogdan , paroh, Mada . .	2000
Inochențiu Tiruța , paroh, Uroi	2000
Eronim Langa , administrator paroh, Valea-mare	2000
Petru Onea , adm. paroh, Almașul mare Joseni	1000
Filip Budoiu , adm. paroh, Almașul de mijloc	1000
Vasile Glodeanu , paroh, Ardeu .	1000
Vasile Buta , paroh, Băcăinți . .	1000
Nicolae Todea , paroh, Balșa . .	1000
Oliver Barca , paroh, Boiu . .	1000
Ioan Giurgiu , adm. par., Cigmău	1000
Cristofor Mărgineanu , paroh, Feredeu	1000
Nicolae Păsărar , adm. par., Folt	1000
Teodor Glodeanu , paroh, Geoagiu Joseni	1000
Iosif Hancheș , paroh, Glod . .	1000
Ioan Armeanu , paroh, Homorod	1000
Nicolae Boteanu , adm. paroh Mermezeu-Văleni	1000
Ioan Iancu , paroh, Poiana . . .	1000
Vasile Florea , paroh, Rapolt . .	1000
Simeon Filimonescu , paroh, Rânghet	1000
Gavril Codrin , paroh, Techereu	1000
Simeon Micu , paroh, Voia . .	1000

Lei: 108,000

Suma de mai 'nainte Lei: 1.460,804

Suma totală Lei: 1.568,804

Starea sănătății M. Sale Regelui. Comunicatul medical din urmă constată simptome îmbunătățire privitor la starea sănătății Suveranului nostru.

M. Sa Regele este în așară de orce pericol, spre binele și bucuria cea mai sinceră a țării noastre întregi.

Consiliul de miniștri de Duminecă a hotărât ca în Mai, dacă sănătatea M. Sale se va îmbunătăți și mai mult, să se țină o sesiune parlamentară festivă, în care să se slăvească iubitul nostru Suveran.

Parlamentul se închide la 15 April 1927. În ziua de 10 Mai, spre a se da o amploare neobișnuită marelui sărbători naționale, se va convoca, pentru această zi, parlamentul într'o sesiune extraordinară.

Conform proiectului de lege depus la Cameră, din inițiativa dlui general Averescu, toate sărbătorile naționale se concentrează într'o singură zi, care va fi 10 Mai.

În această zi se va sărbători: aniversarea a 50 ani dela proclamarea independenței; unirea provinciilor alipite și formarea României Mari; domnia glorioasă a Regelui Ferdinand, sub care s'a înfăptuit întregirea neamului.

In Dumineca Floriilor

După învierea lui Lazar îndreptându-și Mântuitorul pașii spre locul înfricoșatelor sale patimi, spre cetatea sfântă, rezidența cea văzută a Regelui celui nevăzut al israilitenilor, a venit și la Betfage, un sat din apropierea Ierusalimului, situat la poalele muntelui olivelor. De aici a trimis apoi doi învățăcei de ai săi după mănzul de asin, pe care își făcu intrarea sa în Ierusalim. Iar aceasta s'a făcut împlinindu-se cuvintele prorocului Zaharia: «Bucură-te foarte, fiica Sionului! Saltă fiica Ierusalimului! Iată Împăratul tău vine la tine blând și călare pe asin». Mulțimea primește pe Mântuitorul cu onoruri și ovațiuni împărătești, așternându-și vestimentele pe cale, tăind ramuri de finic și strigând: «Osana fiul lui David, bine este cuvântat cel ce vine în numele Domnului! Osana întru înălțime!»

În acest act dumnezeesc, a cărui sfântă amintire o sărbăm astăzi, poporul israilitean recunoaște cu o însuflețire fără păreche în istoria lumii, că Mântuitorul Hristos este Mesia cel făgăduit. Și strigându-i «osana» și închinându-i-se îl recunoaște de Domn și Stăpân al lumii. Toate acestea se întâmplă din motivul, că poporul în preocupățiunea și nepriceperea sa, aștepta, ca Împăratul Cerurilor să întemeieze o împărăție lumească. Indată ce aude dela Mântuitorul cuvintele: «împărăția mea nu este din lumea aceasta», — uită de minunile săvârșite și de binefacerile primite dela Mântuitorul lumii; și mergând la ceice sfat făcuseră, ca să-L omoare, începe a striga cu toată furia «să se restignească».

Este și rămâne veșnic caracteristică, dar în același timp instructivă și educativă această grabnică schimbare a poporului. În această schimbare grabnică «duhul lumii», duhul slăbiciunilor și patimilor omenești se pune în luptă cu spiritul evangheliei și bisericii Domnului. În această schimbare se repește în o formă nouă aceeași slăbiciune omenească, care a făcut ca istoria omenească să se înceapă cu un omor între frați.

Cain n'a putut să înghită păharul de amărăciune văzând, că jertfa lui Avel este mai bine primită înaintea lui Dumnezeu decât a sa; și în loc de a-și corege păcatul și a se îndrepta, a omorât pe frațele său.

Poporul israilitean, pe timpul venirii Mântuitorului era amărât și necăjit în inima sa din motivul, că își pierduse independența politică și văzând puterea dumnezeiască a Mântuitorului aștepta dela dânsul, să-l scape de stăpânirea streină și să-l facă politicește stăpân peste destinele sale.

Dar nesatisfăcându-i-se dorința, prin strigătele «să se restignească» și prin restignirea efaptuită faptice, a voit să comită un act de răsbunare asupra Împăratului Cerului și al pământului.

S'a întâmplat acest act de răsbunare, pentru-că astfel a dispus Provedința în sfatul ei cel necuprins de mintea omenească. «Se cădea adecă, ca Fiul omenească să pătimească și să moară, pentru-ca a treia zi să învieze»; și prin învierea lui să se enunțe și decreteze din aeropagul divin în un mod neîndoios viața și învierea tuturor popoarelor lumii.

Noi ceice am primit «baia nașterii de a doua» adecă sfântul botez și grația

divină, și astăzi luăm și purtăm în mâinile noastre stâlpi în sfânta biserică și în casele noastre, ne deosebim de poporul, care a purtat stâlpi de finic. Știm adecă, că stăpânia și împărăția Mântuitorului asupra lumii s'a arătat și s'a dovedit pentru eternitate în fața lumii prin moartea Domnului pe cruce pentru păcatele noastre și prin învierea Lui cea de a treia zi.

Intrăm astăzi în sfânta biserică, ca să ne închinăm Domnului și Dumnezeului nostru, purtând în mâinile noastre stâlpi întru aducerea aminte a evenimentului celui mare, petrecut pe calea cătră sfânta cetate cu ocaziunea intrării triumfale a Domnului în Ierusalim.

Strigăm și noi: Osana bine este cuvântat cel ce vine în numele Domnului, și luăm de azi încolo asupra noastră crucea suferințelor și necazurilor, ca lăpădând toată grija cea lumească, pregătiți și curățiți sufletește, în mod demn să putem prăznui luminata zi a lavierii.

Recensământul sau Numărătoarea generală a populației țării noastre începe în 24 April și se completează până la 5 Mai 1927. Operațiile se săvârșesc de organele administrative. În orașe buletinele vor fi aduse la domiciliile cetățenilor înainte de 24 April pentru a fi completate de acești din urmă. În sate se completează de notar. Neexecutarea dispozițiilor atrage sancțiunile prevăzute de lege.

Societatea Ortodoxă la Ocna-Sibiului

Frumoasă activitate desfășurată de secția sibilană a «Societății ortodoxe a femeilor române» ia pe zi ce merge extensiune tot mai îmbucurătoare. Este cât se poate de laudabilă inițiativa de a trece cu propaganda ei binefăcătoare la sate. Este poate cea mai nobilă propagandă, care poate să dea adevărata hrană sufletelor sătenilor noștri.

Începutul s'a făcut cu Ocna-Sibiului, unde avem un frumos număr de suflete gata de muncă și jertfă pentru apărarea și întărirea și ridicarea credinței strămoșești.

Dumineca trecută o parte din comitetul sibilan, în frunte cu dna Eugenia Tordășianu, și o seamă de intelectuali, fii ai bisericii ortodoxe, au organizat, cu ajutorul corului facultății de teologie condus de dl C. Popa, o frumoasă serbare, în Ocna. Cu această ocazie s'au pus bazele secției de acolo a societății ortodoxe-naționale. Doamnele din Ocna au dat o strălucită dovadă de însuflețirea cu care am aderat la frumoasa idee. Aceste vrednice fice ale bisericii n'au cruțat nici o osteneală pentru reușita serbării.

Serbarea a constat dintr'un mare concert religios, dat de teologi în biserică ortodoxă din Ocna. A vorbit părintele Al. Vidrighinescu, aducând elogii celor cari au luat frumoasa inițiativă, și arătând cât de mult poate să se ridice biserică prin activitatea religioasă națională a femeilor.

Dna Eugenia Tordășianu a făcut apel la sufletul generos al femeii române, care ne-a păstrat ființa noastră prin veacuri, arătând calea pe care trebuie îndrumată munca viitoare. Biserica ne-a ocrotit în trecut. Ea va forma și în viitor cetatea nebiruită a naționalității noastre.

Dintre intelectualii veniți cu această ocazie a vorbit dl I. U. Sorleu, arătând câte lovituri se pregătesc bisericii străbune prin propaganda diferitelor secte. Această biserică însă trebuie să trăiască și să se întărească, pentru-că nu a fost numai instituție de rugăciune, ci a fost forță pururea vie, răspânditoare de lumină.

La banchetul dat în onoarea oaspeților a vorbit părintele Isaia Popa, salutând gândul bun care a condus intelectualitatea sibilană. I-a răspuns dl prof. Colan, arătându-și satisfacția pentru starea de spirit ce o găsește în acest cuib de vechi luptători pentru neam și lege.

Correspondent.

Rânduiala serviciului divin

din săptămâna sfintelor Patimi în biserică catedrală din Sibiu

Duminecă ora 8 $\frac{1}{2}$: Utrenie și Liturgie, ora 4: Utrenie și Vecernia, ora 6 $\frac{1}{2}$ Denie.

Luni ora 8: Ceasurile și Liturgia înainte sfântă, ora 4: Pavcernița, ora 6 $\frac{1}{2}$ Denie.

Marți ora 8: Ceasurile și Liturgia înainte sfântă, ora 4: Pavcernița, ora 6 $\frac{1}{2}$ Denie.

Mercuri ora 8: Ceasurile și Liturgia înainte sfântă, ora 4: Pavcernița, ora 6 $\frac{1}{2}$ Denie.

Joi ora 8: Sf. Maslu. Vecernia cu Liturgia sf. Vasile și sfîntirea Paștilor, ora 6 $\frac{1}{2}$ Denie.

Vineri ora 8: Ceasurile Domnești, ora 4 Vecernia. Luarea Mântuitorului de pe cruce, ora 6 $\frac{1}{2}$: Utrenie și prohodul.

Sâmbătă ora 8: Vecernia și Liturgia sf. Vasile.

Duminecă ora 4: Învierea, ora 9: Liturgia, ora 4: Vecernia.

Patimile Domnului

— Meditație —

Să privim pe Isus Hristos răstignit pe cruce. Dumnezeu, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine; păharul mântuirii voi lua și numele Domnului voi chema, (Ps. 115).

Hristos a pățimit pentru noi, lăsându-ne pildă să urmăm urmele Lui, (I Petru 2).

Punctul I:

Voi ce mergeți pe cale, întoarceți-vă și vedeți de este durere ca durerea mea, (Plâng. Eremia 27).

Isuse Hristoase, ochii mei țântiți spre crucea Ta se umplu de lacrimi, ear privind spre umanitatea suferindă earăși varsă lacrimi, când văd că viața celei mai mari părți a omenirii este mai ales durere și suferință. Durerea pe toți ne cercetează, dela palat până la colibă. După păcatul strămoșesc, durerea s'a arătat pe pământ, — dar mângăerea în dureri nu s'a ivit totdeauna.

Cei păgâni zadarnic căutau alinarea, căci nu o aflau. Zeii lor erau încununăți cu coroane de trandafir; din buzele păgânilor însă răsunau plângeri și văitări, capetele lor erau împodobite cu cununile durerilor, și nu găseau pe nimeni, care să le aducă cuvântul de mângăere.

Starea de jale a domnit în lume până în momentul când a venit pe pământ Mântuitorul nostru care, prin moarte pe cruce, a prefăcut durerea în mângăere. Crucea Domnului alină toate durerile. El, ne având păcat, S'a dat, pentru noi, pe Sine însuși. Acum știm de ce suferim. Suferim pentru păcatele noastre, și aceste suferințe nu-s amare, căci cuvintele Mântuitorului ne înalță zicând: Oricine voește să vie după Mine (aici în patria bunurilor cerești) să se lapede de sine, și să-și ia crucea sa, și să-mi urmeze Mie, (Matei 15). Fericiți ceice plâng, că aceia se vor mângăia, (Matei 5).

Scena de pe muntele Calvarului a dispărut, dar crucea mângăitoare a lui Hristos lucește pretutindeni. O găsim înfiptă pe lângă drumuri, în case particulare, pe biserică, pe altare și pe coroane regești, pentru a nu ne lăsa să cădem sub povara durerilor. Veniți dar cu toții sub crucea Domnului, ceice sânteți osteniți și împovărați. Veniți ceice luptați cu grijile sărăciei. Veniți, voi bieți orfani, cari cereți pâine și n'are cine să vă dea, veniți voi mame amărâte, cari plângeți pierderea copiilor voștri. Veniți toți care v'ați adunat aici din dragoste față de Isus Hristos, veniți sub crucea Lui, care ne aduce mângăerea adevărată.

Punctul II:

Peste spatele mele au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea sa, (Ps. 128, 3).

Pe Mântuitor L au răstignit nu numai evreii, ci și păcătoșii, dintre cari cel dintâi sânt eu. Deoarece s'a rănit pentru păcatele noastre și a pățimit pentru fărădelegile noastre și ne-a vindecat pe toți (Isaia 53). În grădină au păcătuit protopărinții noștri, de aceea și Isus Hristos a început opera Sa mântuitoare în grădina Ghetismani. Aici, afară de Ierusalim, s'a retras cu ucenicii Săi și s'a rugat Părintelui ceresc. «Și se făcuse sudoarea Lui ca picăturile de sânge ce pică pe pământ, (Luca 22). Părintele Meu, de este cu putință, treacă dela Mine păharul acesta, însă nu precum voesc Eu, ci precum Tu», (Matei 26). Dar iubirea lui Isus Hristos pentru noi era mai mare decât frica, și abia aștepta momentul pentru a ne mântui prin Crucea Sa. Și noi, cum răsplătim dragostea ce o purta și o poartă față de noi? Oare nu sântem mai cruzi

ca iudeii, când prin păcatele noastre strigăm asemenea lor: Să se răstignească! Mânia iudeilor era nemărginită, ei refuză a-L recunoaște de împărat, strigând: N'avem împărat, decât numai pe Chesarul (Ioan 14). Cerându-l spre a-l chinui, prefer pe El să l răstignească, în locul lui Vava, pe El, pe Domnul mării. Ear noi, când păcătuim, nu facem altceva decât înnoim scena răstignirii, preferim satisfacerea poftelor noastre, și de Hristos, împăratul nostru, ne lăpădăm, răsplătind astfel lui Hristos cele bune cu rele, și răstignindu L pentru a două oară.

Poporul meu, ce am făcut ție? Adu-ți aminte că te-am scos din robia păcatului și din casa robiei diavolului te-am mântuit...

Punctul III:

Mânia neputincioasă a celor fărădelege n'a izbândit împotriva lui Isus: dragostea Sa era mai puternică și a biruit. De multe ori a scăpat din mâinile lor, și eară ar fi putut să scape; dar, El s'a dat în mâinile lor, pentru a fi răstignit, și prin legăturile iubirii Sale, ca mielul cel blând, să fie dus la jertfă. Dorința de a pătimi a manifestat-o de multe ori Isus Hristos: Cu pofta am poftit aceste Paști Să le mănânc cu voi, (Luca 22). Cu botz am a Mă boteza, și cum Mă strămtorez până ce se va sfârși! (Luca 12). Și murind pe cruce exclamă: Mi-e sete, — adică de suferințe și de suferite avea sete. Noi, păcătoșii, am răpit viața scurtă pământească a lui Hristos, aducându-i chinuri și moartea vremelnică. Dar Mântuitorul, în schimb, ne a mântuit de chinuri și de moarte veșnică, restituindu-ne moștenirea vieții veșnice, și rugându se părintelui Său ceresc pentru iertarea noastră: Părinte, eartă-le lor, că nu știu ce fac, (Luca 22).

Eată ce poate face dragostea! Ne-ai robit inima noastră, și sufletul nostru s'a topit. Bunătatea Ta ne a învins; apa nu a putut stinge dragostea și răurile sângelui n'au putut o îneca, atunci când Ți-ai dat sufletul și avuția Ta pentru dragoste.

După toate acestea am putea oare să nu Te iubim ca pe un prieten al nostru, care a iubit și pe vrăjmașii Săi? Celace nu iubește pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie anatemă...

Isuse, iubitorul nostru, ziditorul vieții și răsvăritorul sufletelor noastre, a trăi fără de Ține, pentru noi este moarte, și a muri pentru Ține este viață. Isuse, bunule păstor, puterea și scăparea noastră, lumina ochilor noștri, veselia nădejdea noastră în veci, ne închinăm Ție și Te preamărim. Tot pământul să se închine Ție și să cânte numele Țău, Doamne, căci prin crucea Ta ai mântuit lumea. Amin. *Lidarh.*

Apel

Liceul «Andrei Șaguna» a avut încă din vremuri un steag tricolor al elevilor pentru ocaziile festive ale Liceului. După ce întrebuințarea lui fu oprită de guvernul unguresc, steagul se păstra în sala festivă a Liceului ca un relicviu scump. Asemenea soarte având steagul Reuniunii de cântări, se păstra și el tot în sala festivă a liceului. În decursul războiului însă steagul liceului fu distrus rămânând numai cel al Reuniunii de cântări, pe care școala l-a întrebuințat până acum.

Fiind o imperioasă trebuință ca steagul liceului să se refacă, în condițiile ce se cer astăzi, îmi iau voie să fac un călduros apel și la Onorații intelectuali români, cari simțesc îndemnul și mângăiea sufletului lor să jertfească ceva din ce le-a dat Dumnezeu și pentru acest scop, contribuind pentru realizarea lui.

Au făcut un început până acum, în urma unor adrese speciale, contribuind: Dl inginer I. Ionică, fost deputat Lei 5000 Banca Românească, Brașov . . . 500 Banca Marmorosch & Blank . . . 500 cărora se exprimă călduroasă mulțumită.

Brașov, în 9 April 1927.

Dr. Iosif Blaga,
director.

INFORMAȚIUNI

Congresul de bizantinologie din anul acesta s'a deschis la Belgrad în 12 April. Reprezentantul României, și în acelaș timp al Franței, în savanta adunare, este dl *N. Iorga*. Misiunea dată de Franța dovedește admirația bizantinologilor francezi pentru profesorul N. Iorga.

† **Protolereul Andrei Murafa**, unul dintre cei mai aprigi luptători ai cauzei naționale în Basarabia, a răposat subit în 7 April 1927, în vârstă de 53 de ani, la Chișinău. Regretatul preot a publicat în toate ziarele românești basarabene, articole mult citite și pline de dragoste pentru neam și lege; în vremea din urmă colaborase regulat la *România Nouă*. Il deplânge întreaga Basarabie și toți ceice l au cunoscut. Odihnească în pace!

Posturi nouă de preoți militari activi. În *Monitorul Oficial Nr. 71 din 31 Martie a. c.* s'a publicat concurs pentru 6 posturi nouă de preoți militari activi. Cererile, înscrise cu documentele prescrise de Regulamentul clerului militar, sânt a se adresa până cel mult în 15 Mai a. c. Inspectoratului clerului militar, care dă oricui informații speciale.

Moartea directorului Operei dela Cluj. Dumitru Popovici Beyreuth, directorul operei române dela Cluj, a răposat în 6 l. c. după grea suferință de câteva zile, în vârstă de 72 de ani. Mare artist cântăreț, bariton wagnerian, a obținut strălucite succese nu numai în turneele sale prin țară, ci și la Praga, Beyreuth, Berlin, München, apoi în Rusia și America, făcând, prin talentul său, deosebită cinste patriei și neamului românesc. A muncit apoi ca neobosit director la conservatorul din București. De aici, după 15 ani, în 1920, trece la opera clujană, ca directorul cel dintâi al acestei instituții, pe care a ridicat o la un înalt nivel artistic. În mormântarea distinsului fost cântăreț, profesor și director, s'a făcut Duminecă în Cluj. Odihnească în pace!

Moartea episcopului Prohászka. La Budapesta, în momentele când rostea de pe amvon, în fața mulțimii imense de ascultători, una din predicile sale ținute în sf. Paresimi din anul curent, a fost atins de apoplexie, ear a doua zi a încetat din viață celebrul scriitor și orator bisericesc, episcopul din Alba regală, *Ottocar Prohászka*, în vârstă de aproape 70 de ani. Numele episcopului Prohászka este bine cunoscut și în afară de hotarele Ungariei, — lucrările sale sânt răspândite, în traduceri, în toate țările civilizate. Vaticanul li făcuse și distincția de a l pune la index; cu toate acestea, episcopul pus pe listă și-a urmat activitatea de scriitor și conferențiar religios, și a rămas până la moarte unul dintre bărbații cei mai cu trecere ai țării sale și neînfricoșat luptător creștin.

Preoții și medicina socială. Ministerul sănătății va tipări lucrarea, premiată cu zece mii de lei, asupra subiectului: *Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială*, al cărei autor este dl Dr. V. Gomoiu. Lucrarea se va distribui tuturor preoților din țară.

Catedrală—muzeu. În vremea din urmă, una dintre bisericile dela Petrograd, s'au cum își zice astăzi Leningrad, catedrala sf. Isac, o clădire de valoare artistică, a început să cadă în ruină din pricina acoperișului stricat, prin care pătrundea ploaia. Pentru salvarea clădirii, prezidiul sovietului Leningrad a hotărât să transforme catedrala în — muzeu... Prezidiul sovietului, înțelept cum este, continuă a-și bate joc de cele sfinte.

Metodă nouă de piano. Profesorul italian, dl *Ermengildo Paccagnella*, dela Milano (Via Rovello, 19), ne trimite publicația sa — în limba italiană — despre o nouă metodă didactică pentru studiul teoriei și compoziției muzicale la piano și orgă. Principiile pedagogice ale autorului, distins ca pianist, organist și compozitor, sânt vrednice de a fi cunoscute și răspândite. Operele sale se pot cere dela librării, sau de-a dreptul dela: *Rivista Nuova Didattica e Pedagogia Musicale*, Milano, Via Rovello 19.

Știri mărunte. În satul rusesc Caravaicova s'a iscat un foc în școala, unde dascălul vorbea zilnic împotriva credinței creștine. Flăcările au făcut scrum 30 de copii, cu dascăl cu tot; abea 20 școlari au putut fi mântuiți.

— Un rabin din Bulgaria trece, cu familia sa întreagă, la creștinism.

— **Primăria Bucureștilor** a redus începând cu 10 April a. c., prețul pentru pâinea neagră la 9 (nouă) lei kgr. în loc de 10, și la 11 lei kgr. în loc de 12 lei, pentru pâinea albă. Ar fi vremea să facă la fel și alte primării din largul țării.

ȘTIRI LOCALE

Concert la plan. În beneficiul orfanilor de război s'a dat Miercuri, în 13 Aprilie a. c. la ora 6 d. a., în sala Unicum, sub patronajul dnei și dlui general I. Daschiévici, concertul dșoarei Suzane Roques-Lasalle, laureată a Conservatorului din Paris și distinsă cu marele premiu al concursului artistic al Parisului în Iulie 1926. Tinera pianistă, și în acelaș timp cântăreață, fiică a profesorului de limbă franceză dela liceul sibian «Gh. Lazăr», și-a ales pentru concert bucăți din compozitori Lacombe, Dubussy, Beethoven, Boissval, și le-a executat cu multă siguranță și precizie, atât la piano, cât și la canto. Sala a izbucnit în entuziaste aplauze, de care s'au împărtășit, la rândul lor, și celelalte persoane, care și-au dat concursul la acest concert de binefacere. Dl I. Eliad, cu rari calități muzicale, ni-a dat două piese la vioară, cântate cu bravura cunoscută. Elevul G. Nicolaescu a zis versuri de O. Goga, cu remarcabil talent de recitator; — afară de program, dșoara Irena Roques-Lasalle a spus alte versuri, în franțuzește, frumoase și bine primite. E regretabil că largă sprijinire a silințelor celor harnici a lipsit și de astă dată. Lumea, în loc să vină la concertul pentru bieții orfani, s'a grăbit în masă la — baletul artistelor dela Cărbuș.

Sedință literară. La «Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sioiu» s'a ținut în 7 l. c. ultima sedință literară din ciclul de iarnă. Dl profesor dela școala normală *Gh. Maior* a ținut o instructivă și frumoasă conferință despre Unitatea națională a Românilor, explicând pe înțelesul publicului toate luptele poporului român pentru apărarea individualității naționale și păstrarea credinței până la realizarea idealului național din 1918, când toate granițele meșteșugite au picat, și s'a format România mare sub cărmuirea înțeleptului și bunului nostru Rege Ferdinand. După conferință s'au sortat între participanți 15 cărțile folositoare, apoi prez. Reuniunii, dl N. Colan, mulțumește dlui conferențiar pentru frumoasa conferință și publicului pentru participare. Seria sedințelor literare se va continua la toamnă. *sd.*

Festivalul de Duminecă seară, din teatrul Sibiului, s'a organizat, în scopuri sportive, de către secția din acest oraș a Oficiului de educație fizică. Dl Dr. Stoichita, în cuvântul de deschidere, expune în călduroase accente importanța acestei educații și necesitatea amenajării terenului sportiv din localitate, mulțumind pentru sprijin atât publicului numeros care era de față, cât și persoanelor cu al căror binevoitor concurs s'a organizat festivalul. Corul liceului de băieți a executat, după aceasta, condus de dl N. Oancea, câteva cântece viu aplaudate. Nu cu mai puțină însufiețire tinerească au fost primite exercițiile de gimnastică și de dansuri naționale ale elevilor și elevilor dela liceele noastre, precum și piesa teatrală, între filologi, jucată de cercetașii cohorții «Negoiu» Sibiu cu multă străduință și, în mare parte, cu succes. Specială amintire, pentru jocul lor firesc și bine studiat, merită dșoarele Tâmpănariu și Bischiu, și elevul Radu Lucopol.

Membrii noi la «Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu» s'au înscris: a) *fondatori*: Gen. în retr., Alexandru Lupășcu-Stejar, Ioachim Muntean, protopop în retr., Nicolae Vișan, proc. la banca Chrissoveloni, și Traian Petrișor, cons. metropolitan; — b) *pe viață*: Ioan Arsin, măestru pantofar, dna Susana I. Arsin, croitoreasă de costume naționale, Andrei Vintilă, strungar în fier, Ioan Muntean, mecanic și George Ștefan, croitor.

Comitetul.

Târgul de primăvară al Sibiului se ține: în 27 și 28 April, târg de oi; în 29 și 30 April, de vite; în 2 și 3 Mai, de cai; în 3 Mai de mărfuri.

Activitatea lui Slavici la Tribuna din Sibiu, este titlul unui volum de 78 pagini, acum apărut, și datorit dlui *Olimpiu Boitoș*. Editura revistei «Societatea de mănă». Preț 60 lei.

Nr. 2548/1927.

(51) 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de eclesiarh la biserica catedrală din Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreunate cu acest post sunt de Lei 4320 lunar, plus eventualele gradații și accesorile ce se cuvin după gradații.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile concursuale cu documentele necesare Consiliului arhiepiscopesc al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința bisericească a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 3212/1927 Școl.

(47) 2—3

Concurs

La școala normală ortodoxă română «Andrei Șaguna», din Sibiu, cu începerea anului școlar 1927/8 sunt vacante următoarele ore:

1. Limba română 16 ore
2. Limba franceză 16 „
3. Istoria 13 „
4. Drept și economie politică . . . 3 „
5. Desemnul și Caligrafia 13 „
6. Practica agricolă și șt. agricole 18 „
7. Educație fizică 28 „

Pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Doritorii de a ocupa aceste ore își vor înainta cererile în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Cererile vor fi însoțite de următoarele documente:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate.
3. Indicele dela Universitate.
4. Diploma de profesor.
5. Certificat de serviciu.

Dintre concurenți vor fi preferiți cei ce au și studii teologice.

Sibiu, din ședința Consiliului arhiepiscopesc, dela 29 Martie 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba Iulia și Sibiu

Nr. 141—1927.

(45) 2—3

Concurs repetit

Prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bătrâna, din protopopiatul Dobra.

Emolumentele sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

1. Sesiie parohială este de 5 jug., fânaș și pășune.

2. Birul preoțesc câte o măsură de 30 litre porumb sfărâmat sau grâu, dela 150 case.

3. Stola cea uzitată în întreg tractul.

Cererile de concurs se vor așterne oficiului protopopesc ort. român din Dobra.

Dobra, la 2 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu comitetul parohial.

Iosif Morariu,
președinte.

(41) 2—3

Concurs

Comitetul parohial al bisericii ortodoxe-române din Râșnov, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor I, cu următoarele retribuițiuni:

Salar lunar Lei 2000.

3 stânjeni lemne de foc, anual.

Cvartir în natură.

1 jugăr pământ arătură.

Venitele stolare uzitate.

Pot concura la acest post absolvenți ai unei școale de cântăreți bisericești.

Alegându-l cantor este dator a instrua și conduce cor bisericesc.

Reflecții la acest post sânt poftiți să și trimită cererile împreună cu documentele necesare oficiului parohial ortodox-român până la 15 Mai 1927.

Râșnov, 2 Decembrie 1926.

Comitetul parohial.

Nr. 45/1927 prot.

(44) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de nou întințată Boiul mic (Topa) de cl. III, în urma ordinului Venerabilului Consistoriu Arhiepiscopesc Nr. 10,799 se publică prin această concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Retribuțiunile împreunate cu acest post sânt:

1. 20 $\frac{1}{2}$ jugăre cat. sesiune parohială.

2. Dela fiecare familie 20 litri porumb sfărmit, în total circa 60 ferdele.

3. Stola obișnuită.

Se observă că On. Minister al cultelor prin ordinul său Nr. 43791/1926 a aprobat numai în principiu înființarea parohiei, care însă nu e luată în buget și viitorul preot nu va primi dotațiune dela stat. Casă parohială nu este.

Reflecții îndreptățiți la acest pot își vor înainta petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și se vor prezenta și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Sighișoara, la 21 Februarie 1927.

Emilian Stolica,
protopop.

Nr. 538/927.

(42) 2—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei Breaza clasa II și pentru Sămbăta de sus apuseană clasa III, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român». Emolumentele împreunate cu postul din: Breaza și Sămbăta superioară sânt cele fasonate în coala B cu întregiri dela stat și casă parohială cu curte și grădină.

Concurenții au a-și înainta cererile conform normelor în vigoare în termenul dat subsemnatului oficiu protopresbiteral. Înainte de alegere până la 8 zile să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta sau a celebra și a cuvânta.

Făgăraș, în 25 Martie 1927.

În înțelegere cu consiliile parohiale. Oficiul protopresbiteral ort. român.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. 174—1927 prot.

(35) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I, Gușterița, protopopiatul Sibiului, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a concursului în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt:

Întregire dela stat, conform coalei B.

Folosirea sesiunii parohiale de 32 jug.

Casă, curte și grădină parohială.

Lemnele de foc se vor primi dela comună.

Venitele stolare uzitate în parohie.

Reflecții îndreptățiți la acest post sânt poftiți să și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Din ședința consiliului parohial, ținută la 13 Martie 1927.

Tralan Petrișor
președinte.

Iacob Mo'dovan
notar.

Văzut:

Emilian Otoran
protopop.

(38) 3—3

Publicațiune

Comuna bisericească ort. română Deva, jud. Hunedoara, dă în întreprindere prin licitațiune publică, în oferte închise, restaurarea bisericii ort. române, servind de bază suma de Lei 2550.000.—.

Ofertanții vor înainta ofertele lor Oficiului protopopesc ort. din Deva până la 10 Aprilie 1927 ora 11 a. m. când se va ținea licitația și desfacerea ofertelor.

La licitație se vor avea în vedere condițiunile stabilite de Consiliul parohial cuprinse în caetul de sarcini, care se va putea vedea precum și planul și devizul, zilnic între orele 10—12 la oficiul protopopesc ort. român din loc (Str. Șaguna Nr. 2).

Deva, la 17 Martie 1927.

Consiliul parohial.

Prefectura județului Sibiu

Nr. 3159/927 A/G.

(49) 1—2

Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că Comitetul central pentru ajutorarea sinistratilor a organizat «Loteria-Sinistratilor», cu 3719 câștiguri și 2 premii în valoare totală de Lei 10.200.000.

În cazul cel mai norocos Lei 5.000.000.— sau se poate câștiga: „ 3.500.000.— „

„ 2.000.000.— „

Costul a $\frac{1}{2}$ loz este de Lei 25.

Tragerea va avea loc în ziua de 11 Sept. 1927 la București. Lozurile se găsesc de vânzare la primăriile comunale și la Prefectura județului, Sibiu str. Șaguna Nr. 10, camera Nr. 14.

Invităm populația noastră a sprijini scopul frumos și uman cumpărând lozuri în număr cât mai mare.

Sibiu, la 7 Aprilie 1927.

Prefect:

Dr. Comșa m. p.

Nr. 25/1927.

(50) 1—1

Publicațiune

Parohia ortodoxă din Grid, jud. Făgăraș, dă în întreprindere prin licitație publică, ce va avea loc în ziua de 26 April a. c. ora 2 p. m., reparatia edificiului Bisericii cu prețul de strigare 77,132 Lei 25 bani.

Planul și devizul se pot vedea oricând până în ziua licitației la oficiul parohial din loc.

Grid, la 25 Martie 1927.

Iacob Urdea
epitrop.

Valer Boeriu
preot.

Nr. 138/1927.

(36) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh clasa a III-a Dâncul mic, protopresbiteratul Orăștie, se publică concurs-repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea veniturilor preoțești dela stat și anume: 1. Casă parohială în stare corespunzătoare, de zid și padimentată. 2. Șură cu grajd pentru economie. 3. Pământ arător 13 jug. pentru cereale și nutreț. 4. Dela 128 case câte 1 ferdela cucuruz smicurat și stolele usitate pe cari consiliul parohial le-a fixat în ședința din urmă pentru orientarea concurenților.

Cei ce doresc să ocupe acest post, au să-și înainteze cererile de concurs însoțite de documentele de calificațiune, extras de botez, atestat de serviciu etc. subsemnatului oficiu în termenul sus indicat și au să se prezinte în persoană ca să facă cunoștință cu credincioșii cântând sau celebrând în biserică.

Orăștie, 15 Martie 1927.

În înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Vasile Domșa,
protopop.

Nr. 676—1927 prot.

(39) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Chirpăr, protopopiatul Agnietei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B, cu folosirea eclesiei 7 jug. cat și 25—26 jug. cat. ce se vor da prin reforma agrară din pământul propriu al bisericii ortodoxe din loc, cu privire la care nu s'a finalizat încă chestia. În posesiunea celor 7 jug. cat. poate intra nou alesul paroh imediat.

Dela fiecare familie de român câte o ferdela cucuruz sfărmit, și dela fiecare familie de neorustici câte o jumătate de ferdela. Lemne pentru foc din pădurea comună și folosirea casei și curții parohiale cu supraedificatele, ca șură și grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sânt poftiți a și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termenul legal subsemnatului oficiu protopopesc, și să se prezinte în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Agnita, la 9 Noemvrie 1926.

Ioan Alexandru
adm. prot.